

ADİYAMAN ÜNİVERSİTESİ SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ DERGİSİ
ISSN: 1308-9196 / e-ISSN:1308-7363

Yıl: 18 Aile Yılı Özel Sayısı Ekim 2025

Yayın Geliş Tarihi: 21.07.2025

Yayına Kabul Tarihi: 16.10.2025

DOI Numarası: <https://doi.org/10.14520/adyusbd.1747210>

Makale Türü: Araştırma Makalesi/Research Article

Atıf/Citation: Alkan, F. (2025). Televizyon Dizilerinde Aile-Çocuk İletişiminin Toplumsal Cinsiyet Bağlamında İncelenmesi. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Aile Yılı Özel Sayısı*, 423-455.

TELEVİZYON DİZİLERİNDE AİLE-ÇOCUK İLETİŞİMİNİN TOPLUMSAL CİNSİYET BAĞLAMINDA İNCELENMESİ

Feryat ALKAN*

Öz

Bu çalışma, Türk televizyon dizilerinde aile-çocuk iletişiminin toplumsal cinsiyet rolleri açısından nasıl kurgulandığını incelemektedir. Kızılıçık Şerbeti, Yalı Çapkını, Gönül Dağı, Annem Ankara ve Aile Saadeti dizilerinin ilk bölümleri üzerinde yapılan nitel içerik analizi, iletişim tarzları, mekân kullanımı, dil ve temsil biçimlerindeki cinsiyetçi kalıpları ortaya koymayı amaçlamaktadır. Araştırma bulguları, dizilerdeki aile-çocuk iletişiminin belirgin cinsiyet farklılıkları gösterdiğini ortaya koymaktadır. Kız çocuklar daha çok duygusal paylaşım, ev içi sorumluluklar ve geleneksel değerler bağlamında temsil edilirken, erkek çocuklar başarı, güç ve mesleki beklentiler ekseninde kurgulanmaktadır. Mekân kullanımında kızların ev içi alanlarda, erkeklerin ise kamusal alanlarda daha fazla yer aldığı görülmektedir. Dil analizleri, kız çocuklara yönelik daha duygusal ve korumacı bir üslup kullanıldığını, erkek çocuklara ise daha direktif verici ve performans odaklı bir dil benimsendiğini göstermektedir. Duygusal destek mekanizmaları da cinsiyete göre farklılaşmakta, kız çocuklara daha fazla fiziksel temas ve duygusal paylaşım alanı tanınmaktadır. Çalışma, televizyon dizilerinin çocuk izleyiciler üzerindeki sosyalleştirici etkisini ve toplumsal cinsiyet kalıplarının nasıl yeniden üretildiğini anlamak

Dr. Öğr. Üyesi, Muş Alparslan Üniversitesi, Bulanık Meslek Yüksekokulu, Sosyal Hizmet ve Danışmanlık Bölümü, f.alkan@alparslan.edu.tr, Muş/Türkiye.

açısından önemli veriler sunmaktadır. Medya içeriklerinin daha eşitlikçi bir yaklaşımla kurgulanması gerektiği sonucuna varılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet, Aile iletişimi, Televizyon dizileri

INVESTIGATION OF FAMILY-CHILD COMMUNICATION IN TELEVISION SERIES IN THE CONTEXT OF GENDER

Abstract

This study examines how family-child communication in Turkish television series is constructed in terms of gender roles. Qualitative content analysis of the first episodes of Kızılıcak Şerbeti, Yalı Çapkını, Gönül Dağı, Annem Ankara and Aile Saadeti aims to reveal gendered patterns in communication styles, use of space, language and representation. The research findings reveal that family-child communication in the TV series shows significant gender differences. While girls are mostly represented in the context of emotional sharing, domestic responsibilities and traditional values, boys are constructed on the axis of success, power and professional expectations. In terms of the use of space, girls are more likely to use domestic spaces, while boys are more likely to use public spaces. Language analysis shows that a more emotional and protective style is used for girls, while a more directive and performance-oriented language is adopted for boys. Emotional support mechanisms also differ according to gender, with girls being given more physical contact and emotional sharing space. The study provides important data in terms of understanding the socializing effect of television series on child viewers and how gender stereotypes are reproduced. It is concluded that media content should be constructed with a more egalitarian approach.

Keywords: Gender, Family communication, Television series

1. GİRİŞ

Günümüzde televizyon dizileri, toplumsal değerlerin ve normların aktarılmasında önemli bir rol üstlenmektedir. Özellikle aile içi ilişkilerin ve çocuk yetiştirme pratiklerinin temsil edildiği diziler, izleyicilerin zihninde "ideal aile" ve "ideal çocuk" imajlarının oluşmasında etkili olmaktadır. Bu bağlamda, televizyon

dizilerindeki aile-çocuk iletişiminin toplumsal cinsiyet rolleri açısından incelenmesi, medyanın toplumsal cinsiyet kalıplarını nasıl yeniden ürettiğini anlamak açısından büyük önem taşımaktadır.

Toplumsal cinsiyet, biyolojik cinsiyetten farklı olarak, toplum tarafından belirlenen ve öğrenilen roller, davranışlar ve beklentiler bütünü ifade etmektedir. Bu roller, aile içindeki iletişim süreçleriyle erken yaşlardan itibaren çocuklara aktarılmakta ve içselleştirilmektedir. Televizyon dizileri ise bu aktarım sürecinde önemli bir araç olarak karşımıza çıkmaktadır. Dizilerdeki karakterlerin diyalogları, davranış kalıpları ve birbirleriyle olan ilişkileri, izleyicilere toplumsal cinsiyet rollerinin nasıl olması gerektiğine dair mesajlar vermektedir. Bu çalışma, Türk televizyon dizilerindeki aile-çocuk iletişiminin toplumsal cinsiyet bağlamında nasıl kurgulandığını incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma kapsamında, Kızılıcak Şerbeti, Yalı Çapkını, Gönül Dağı, Annem Ankara ve Aile Saadeti gibi yüksek izlenme oranlarına sahip ve toplumun geniş kesimleri tarafından takip edilen popüler aile dizileri ele alınmıştır. Bu dizilerdeki aile-çocuk etkileşimleri, iletişim tarzları, mekân kullanımı, dil ve temsil biçimleri açısından analiz edilmiştir.

Araştırmanın temel varsayımı, televizyon dizilerindeki aile-çocuk iletişiminin geleneksel toplumsal cinsiyet rollerini yeniden ürettiği ve pekiştirdiği yönündedir. Bu bağlamda, çalışmada şu sorulara yanıt aranmıştır: Dizilerdeki aile-çocuk iletişimde hangi toplumsal cinsiyet kalıpları öne çıkmaktadır? Kız ve erkek çocuklara yönelik iletişim tarzları arasında ne tür farklılıklar bulunmaktadır? Mekân kullanımı ve dil tercihleri, toplumsal cinsiyet rollerini nasıl yansıtmaktadır? Çalışmanın önemi, televizyon dizilerinin geniş kitlelere ulaşan ve toplumsal normları şekillendiren bir güce sahip olmasından kaynaklanmaktadır. Dizilerdeki temsillerin analiz edilmesi, toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin medya aracılığıyla nasıl sürdürüldüğünü gözler önüne sermekte

ve daha eşitlikçi temsillerin geliştirilmesi için öneriler sunmaktadır. Bu bağlamda çalışma, medya çalışmaları, toplumsal cinsiyet çalışmaları ve iletişim sosyolojisi alanlarına katkı sağlamayı hedeflemektedir.

2. TOPLUMSAL CİNSİYET KAVRAMI

Toplumsal cinsiyet (gender) kavramı, kadın ve erkek arasındaki davranışsal farklılıkların biyolojik cinsiyet özelliklerinden kaynaklanmadığını, aksine toplumsal ve kültürel süreçlerle inşa edildiğini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, cinsiyet eşitsizliği doğuştan gelen, doğal ya da değişmez bir olgu olarak ele alınmamaktadır. Kadın ve erkeklerin farklı biyolojik özelliklere sahip olmaları, onların eşit olmamaları için geçerli bir gerekçe teşkil etmemektedir. Cinsiyet eşitsizliği, toplumsal ve kültürel bir inşa süreci olarak var olmaktadır ve bu eşitsizlik, güç ilişkilerinin bir sonucu olarak üretilmektedir. Toplumsal cinsiyetin inşa sürecinin çözümü, bu güç ilişkilerinin ve eşitsizliklerin nasıl üretildiğine dair derin bir anlayış sunmaktadır (Turhanoglu, 2019:3).

Başak'a (2013:214) göre, toplumsal cinsiyet kavramı geniş ve kapsayıcı bir anlayışla ele alındığında, bu kavramla ilişkilendirilebilecek kadın-erkek, dişilik-erillik, cinsiyet rolleri, sosyalleşme, sosyal kurulum ve inşacılık gibi alt kavramların tarihsel olarak üç önemli aşamadan geçtiği görülmektedir. Birinci aşamada, cinsiyet farklılıkları (kadın-erkek) üzerine yapılan çalışmalar, bu farklılıkların bireylerin biyolojik özelliklerinden kaynaklandığı yönünde bir görüş birliği oluşturmuştur. İkinci aşamada ise, cinsiyetin sosyalleşme süreci, aile, medya, okul ve akran grupları gibi çeşitli sosyal araçlar vasıtasıyla öğrenilmektedir. Üçüncü aşama ise, toplumsal cinsiyetin tarihsel ve kültürel olarak çeşitlendiğini, sabit ve tamamlanmış bir yapıdan ziyade, sürekli bir oluşum ve değişim içinde olduğunu savunmaktadır. Bu aşama, toplumsal cinsiyetin sosyal sistemler, özellikle sınıflı ve ataerkil toplumlarda merkezi bir rol oynadığını ve cinsiyet grupları arasında hiyerarşilerin varlığını vurgulamaktadır.

Ayrıca, toplumsal cinsiyetin bir süreç ve devamlı bir oluşum olarak anlaşılması gerektiği belirtilmektedir. Dolayısıyla, toplumsal cinsiyetle ilgili yapılan bu tür çalışmalar, bu kavramın toplumsal algısını sürekli gündemde tutmaktadır.

Dökmen (2015:19)'e göre, Türkçede "cinsiyet" terimi bazen toplumsal cinsiyet anlamını da kapsayacak şekilde kullanılmaktadır. Bu durum, hem toplumsal cinsiyetin temelde cinsiyet ayrımına dayandığı hem de "toplumsal cinsiyet" teriminin kullanımının henüz yaygınlaşmamış olmasından kaynaklanmaktadır. Ayrıca, "toplumsal cinsiyet" ifadesinin Türkçedeki dilbilgisel uygunluğu da sorgulanabilir. Bu tür bir ayrımı yansıtacak kelimelerin Türkçeye girmemiş olması, insanların biyolojik ve toplumsal cinsiyetlerini birbirinden ayrılmaz bir bütün olarak görmelerine bağlanabilir.

Toplumsal cinsiyetin sosyalleştiğini savunan görüşlere göre, erkeklik ve kadınlık özelliklerinin "doğal" ya da tamamen "biyolojik" olmadığı, aksine, bu özelliklerin sosyalleşme süreci ve kültürel beklentilerle edinildiği ileri sürülmektedir. Ersöz'e (2016:14) göre, biyolojik cinsiyet ile toplumsal cinsiyet arasındaki ilişki zayıftır ve bu ilişki, bireylerin toplumun belirlediği yapma, duyma, düşünme biçimlerini öğrenmesi ve tekrar üretmesi ile şekillenir. Zaman içinde ve kültürler arasında değişkenlik gösteren toplumsal cinsiyet, kadın ve erkeklerin toplumsal olarak biçimlendirilmiş görev ve sorumlulukları, dişilik ve erillik kavramlarıyla ilişkilidir. Biyolojik cinsiyet verili bir özellik iken, toplumsal cinsiyet sosyal ve kültürel olarak oluşturulmaktadır (Ersöz, 2016:21).

Ersöz (2016:21) ayrıca, toplumsal cinsiyetin, erkek ve kadın arasındaki fiziksel farklardan ziyade, toplum tarafından şekillendirilen erkeklik ve kadınlık nitelikleri ile ilgili olduğunu vurgulamaktadır. Toplumsal cinsiyet ilişkilerinin incelenmesi, son yıllarda sosyal bilimlerin özellikle sosyoloji alanında önemli bir araştırma konusu haline gelmiştir. Bu bağlamda, cinsiyetin biyolojik olarak verili

olduğu, ancak toplumsal cinsiyetin sosyal olarak oluşturulduğu kabul edilmektedir. Bu yaklaşım, erkeklik ve dişiliğin, doğuştan gelen biyolojik farklılıklara dayandırılmayan, daha çok sosyal ve kültürel faktörlerle şekillenen bir olgu olduğunu ifade etmektedir.

Günümüzde, dünya genelinde kadınların yaşam koşullarındaki olumlu değişikliklere rağmen, toplumsal cinsiyet tabakalaşması ve farklılıkları, toplumsal eşitsizliklerin temel sebeplerinden biri olarak varlıklarını sürdürmektedir. Ekonomiden devlete, siyasetten aileye ve gündelik yaşamın tüm alanlarına kadar, erkeklerin kadınlar üzerindeki tarihsel egemenlikleri, pek çok kuramın gelişmesine neden olmuştur. Bu kuramlar, ontolojik, epistemolojik ve metodolojik temeller doğrultusunda sosyal bilimler alanlarında farklı yaklaşımlara dâhil edilmektedir (Başak, 2013:222).

3. TOPLUMSAL CİNSİYET ROLLERİ

Cinsiyet, biyolojik bir kavram olarak kabul edilmekte, ancak toplumsal cinsiyet ise bu biyolojik farklılıkların toplumsal algılar ve ilişkiler üzerinden şekillenen bir olgu olarak tanımlanmaktadır. Toplumsal cinsiyetin, biyolojik cinsiyetten bağımsız olarak toplumda kadın ve erkek arasında yaratılan rol ve ilişkisel çatışmalara dayandığı ifade edilmektedir. Bu bağlamda toplumsal cinsiyetin kurgusunun, heteronormatif erkek ve dişi kalıplarının egemenliği altında geliştiği ve cinsiyet kimliklerinin bu çerçevede inşa edildiği belirtilmektedir. Sonuç olarak, toplumsal cinsiyetin biyolojik farklılık ve ilişkisel çelişkilerin birleşiminden ortaya çıkan bir inşa olduğu vurgulanmakta ve bu süreçte değişkenlik ve devingenliğe işaret edilmektedir (Baran, 2012:411).

Cinsiyet, toplumlar tarafından belirlenen sosyal ve kültürel bir kavram olup, kadın ve erkeğe atfedilen toplumsal roller aracılığıyla tanımlanmaktadır. Bu bağlamda, toplumsal cinsiyet, toplumun kadın ve erkek arasındaki farkları

tanımlaması ve ayırt etmesiyle şekillenir (Bhasin, 2003:3). Toplumsal cinsiyetin oluşumunda, biyolojik faktörlerin dışında, doğum sonrasında gelenekler, adetler ve toplumsal normların etkisiyle kadın ve erkek rolleri farklılaşmaktadır. "Kadın" ve "erkek" cinsiyet kategorilerinin, "maskülen" ve "feminen" toplumsal cinsiyet kategorilerine dönüştüğü ifade edilmektedir (Uluocak vd., 2014:7).

Cinsiyetin biyolojik bir kavram olduğu, ancak kültürel normlar tarafından şekillendirilen cinsiyet rollerinin her toplumda farklılaştığı vurgulanmaktadır. Her kültürde cinsiyete dair normlar, cinsel fizyolojiyle uyumlu olarak tanımlanmaktadır ve bu kültürel normlar, biyolojik cinsiyete bağlı davranışları şekillendirmektedir (Segal, 2003:3). Cinsiyet ve toplumsal cinsiyet arasındaki ayırım ise biyolojik olarak dünyaya gelen kadın ve erkeğe yönelik verilen toplumsal rollerle belirlenmektedir (Bhasin, 2003:7).

Toplumsal cinsiyet, toplumdaki iş bölümü, kadın ve erkeğin sosyo-ekonomik statüsü ve toplum içindeki konumlarını belirleyen önemli bir özelliktir. Türkiye'de geçmiş yıllarda, kız çocuklarının okula gönderilmeyip erken yaşlarda evlendirilmesi gibi toplumsal cinsiyetin tarihsel olarak değişen bir yapı arz ettiği görülmektedir. Toplumsal cinsiyetin değişkenliği, toplumlarda, topluluklarda ve hatta aynı aile içinde farklılık gösterebilmektedir. Bu bağlamda, toplumsal cinsiyet, kadın ve erkek arasındaki farkların toplumsal ortamda belirlenen yönlerine dikkat çekmektedir. Bu kavram, cinsiyete dair sosyo-kültürel değer yargılarını, toplumsal iş bölümünün cinsiyet üzerinden şekillendiğini ve toplumsal cinsiyetle ilgili rollerin ve davranış kalıplarının belirleyiciliğini içermektedir (Uluocak vd., 2014:49).

Robert Stoller, 1968 yılında yayınladığı *Sex and Gender* adlı kitabında toplumsal cinsiyetin bir inşa olduğunu vurgulamış ve kadınlık ile erkeklik durumlarının birbirinden ayrıldığını belirtmiştir. Toplumsal cinsiyetin, kadınlar ve erkeklerin

yaşam deneyimlerine dayalı olarak inşa edilen bir olgu olduğu ifade edilmiştir (Baran, 2012:410).

Kültür ve sosyal çevre, her bireyin cinsiyetine bağlı rolünü tanımlamaktadır. Toplumsal cinsiyetin oluşumunda, aile, okul ve kitle iletişim araçları gibi toplumsal faktörler büyük bir rol oynamaktadır. Toplumsal cinsiyetin tanımlanmasında iki yaklaşım öne çıkmaktadır: doğal farklılık yaklaşımı ve kültürel farklılık yaklaşımı. Doğal farklılık yaklaşımı, cinsiyetin genetik bir fark olarak algılanmasını savunurken, kültürel farklılık yaklaşımı, doğumdan sonra çocuğun toplumun kültürünü, normlarını ve cinsiyetle ilgili beklentilerini öğrenmesiyle ilgili bir süreçtir. Toplumsal cinsiyetin eşitsizliğine dair asıl sorun, kadın ve erkeğin toplumsal ilişkiler ağında sadece farklı olmaları değil, eşitsiz koşullar altında olmalarıdır. Örneğin, kadınların aynı işlerde çalışmalarına rağmen erkeklere kıyasla daha düşük ücret almaları ve kadınların erkeklere oranla daha düşük ekonomik güç ve sosyal statüye sahip olmaları, toplumsal cinsiyetin kültürel ve sosyal yapıdan kaynaklanan eşitsizlikleri yansıtmaktadır (Akkaş, 2024:101).

G.H. Mead, 1934'te yayınladığı *Mind, Self and Society* adlı eserinde, bireyin toplumun bir üyesi olarak sahip olduğu özelliklerin temel unsuru olarak "rol" kavramını ön plana çıkarmıştır. Ralph Linton ise 1936 yılında yayınladığı *The Study on Man: An Introduction* kitabında, rolün sosyolojinin temel kavramlarından biri haline geldiğini ifade etmiştir. Rol, toplumsal duruma ilişkin olarak beklenen davranışlar ve bu davranışların gerçek edimlerinin toplamı olarak tanımlanmıştır (Tan, 1979:158). Toplumsal cinsiyetle ilgili rol uyarlamaları, bireyin er ya da dişi oluşuna bağlı olarak şekillenmektedir. Bu iki cinsiyet rolü, toplumsal iş bölümünü ve bireylerin topluma katılma tarzlarını belirlemektedir (Evrin, 1972:102).

Bilişsel kurama göre, cinsiyet rollerinin gelişimi, çocukların belli bir bilişsel gelişim düzeyine ulaştıklarında, kendi cinsel kimliklerini ve başkalarını tanımaları ile gerçekleşmektedir. Çocuklar, önce kendi cinsiyetlerini, ardından başkalarının cinsiyetlerini öğrenmekte, daha sonra cinsiyetlerine ilişkin kalıplaşmış tutumları öğrenmekte ve bu tutumlara uygun davranma zorunluluğunu kavramaktadırlar. Bu anlayışa göre, çocuklar yalnızca cinsiyet damgalı biçimlerde davranmakla kalmayıp, aynı zamanda uygun cinsiyet rolü önyargılarını da öğrenmektedirler (Vatandaş, 2007:35).

Cinsiyet rollerinin tarihsel kökenine dair pek çok sosyal bilimci, kadının ve erkeğin rollerindeki ayrımın, iş bölümü sürecinin başlamasıyla şekillendiğini öne sürmektedir. Tan (1979), metallerin keşfi, hayvan yetiştiriciliği, dokumacılık ve tarla kültürünün gelişmesiyle erkek ve kadının rollerinin değiştiğini, bunun sonucunda ise kadınların ev işlerine kapanarak, erkeklerin ise dışarıda ekonomik üretimle ilgilendiklerini ifade etmektedir. Bu ayrışma, toplumsal rollerin şekillenmesinde önemli bir etkidir.

4. AİLE İÇİ İLETİŞİM

Aile iletişimi, ebeveynler ve çocuklar arasındaki duyguların, düşüncelerin ve bilgilerin bilinçli veya bilinçsiz bir şekilde aktarılmasını içermektedir. Olumlu bir aile atmosferi oluşturulabilmesi için etkili iletişim büyük bir önem taşımaktadır. Çocuklar, aile ortamlarında gözlemledikleri davranışlar ve deneyimler doğrultusunda kişilik gelişimlerini şekillendirmektedirler. Ebeveynlerden gelen hem sözlü hem de sözlü olmayan iletişim biçimleri, çocuğun kişilik gelişimini önemli ölçüde etkilemektedir. Sağlıklı bir birey olarak topluma katılım yeteneği, büyük ölçüde aile içindeki iletişim süreçlerine bağlıdır. Aile ortamı, çocuğun gelecekteki kendi ailesinde de sağlıklı iletişim kurma becerisini etkilemektedir. Olumsuz aile iletişim biçimleri, çocuklar, anneler ve babalar üzerinde farklı ve

uzun vadeli etkiler yaratabilmektedir. Aile içindeki iletişim dinamikleri, çocuğun akranlarıyla olan ilişkilerini ve gelecekteki romantik partnerlere ve çocuklara karşı tutumlarını şekillendirmektedir. Etkili iletişim becerilerini öğrenen bireyler, topluma daha iyi entegre olmakta ve akademik başarı elde etme olasılıkları artmaktadır. Çocukluk döneminde alınan ilk öz-değer mesajları, özgüven ve öz-farkındalığın gelişimine katkı sağlamaktadır. Ailelerinde sevgi ve bakımdan yoksun kalan çocukların ise değersizlik duygusu, hayal kırıklığı ve iletişim zorlukları yaşama olasılığı artmaktadır. Ailelerin, çocuklarının varlıklarını kabul etmesi, duygularını anlaması, bakım sağlaması ve karşılaştıkları sorunları çözmeleri, çocuğun sağlıklı bir kişilik gelişimi için çok büyük bir öneme sahiptir. Aile içindeki iletişim, ebeveynler arasındaki ilişkiyi ve dış çevre ile olan etkileşimleri de etkilemektedir. Aile içindeki çatışmalar, ebeveynlerin mesleki ve sosyal ilişkilerinde zorluklara yol açabilmektedir. Bu çatışmaların çözülmesi ve sorunların etkili bir şekilde ele alınabilmesi için bireylerin düşüncelerini ve duygularını net bir şekilde iletmeleri gerekmektedir. Zaman ayırarak ve sağlıklı iletişim için çaba göstererek güçlü aile dinamiklerinin sürdürülmesi sağlanabilmektedir. Eşlerin birbirleriyle olumlu etkileşimlerde bulunmaları, tutarlı davranışlar sergilemeleri ve istismardan kaçınmaları gerekmektedir. Etkili iletişim becerilerini kazanan bireyler, durumları farklı açılardan değerlendirme yeteneğine sahip olmaktadır (Yaman & Ertürk, 2021: 27).

Aile iletişimi, sözlü, sözlü olmayan, yazılı ve dijital formlar dahil olmak üzere çeşitli iletişim kanallarını kullanan aile üyeleri arasında bilgi, duygu, bakış açısı ve düşüncelerin paylaşılmasını içeren karmaşık bir süreç olarak tanımlanmaktadır. Bu süreç, koca-eş, ebeveyn-çocuk ve kardeş ilişkileri gibi alt sistemlerdeki etkileşimler de dahil olmak üzere, aile birimi içindeki ilişki dinamiklerinin korunmasında hayati bir rol oynamaktadır (Pankalla & Pankalla, 2023: 58).

Aile içi iletişimin teorik çerçevesi, bireylerin düşünce ve duygu alışverişini anlamak amacıyla bilişsel yaklaşımları kullanırken, aynı zamanda bu bireylerin iletişimsel etkileşimlerinin ailenin sosyal yapısını nasıl oluşturduğunu ve sürdürdüğünü analiz etmek amacıyla davranışsal yaklaşımları da içermektedir (Koerner & Fitzpatrick, 2002: 73). Bütüncül yaklaşım, aile üyeleri arasındaki etkileşimlerin dinamik doğasını ve bu etkileşimlerin aile yapısının sürekliliğini nasıl sağladığını açıklamaktadır.

Aile içi iletişimde anne-baba tutumları da önemli bir etkiye sahiptir. Demokratik aile tutumunda, çocuk tüm yönleriyle kabul edilmekte, anne veya baba çocuğa yol gösterici olmaktadır, ancak alacağı kararlar konusunda serbest bırakılmaktadır. Aile içinde kurallar ve sınırlar herkes için birlikte belirlenmekte ve bu sınırlar içinde çocuk özgürdür. Kuralların mantıklı bir şekilde açıklanması yapılmaktadır. Aileyi ilgilendiren kararlar birlikte alınmaktadır.

İletişim engelleri, bireyin duygularının önemsiz olduğu, isteklerine saygı duyulmadığı, sorunlarını kendi başına çözme yeteneğinin olmadığı mesajlarını vermektedir. Bu mesajlar, bireyin kendini değersiz veya önemsiz hissetmesine, benlik saygısının düşmesine ve kendine olan güveninin kaybolmasına yol açmaktadır. Aile içi iletişimde, iletişimi etkileyen en önemli olgunun benlik saygısı sorunu olduğu ifade edilmektedir. Benlik saygısının, kullanılan iletişim örüntüleri ile azalabileceği ya da artabileceği belirtilmektedir. Anne ve babaların, iletişimde çocuğa karşı dürüst olmalarının, çocuğun da kendisine ve başkalarına karşı olumlu ve dürüst bir tutum geliştirmesine yardımcı olduğu ve çocuğun, anne ve babalarına olan güveninin arttığı vurgulanmaktadır (Çağdaş, 2002).

5. YÖNTEM

5.1. Araştırmanın Amacı

Bu çalışma, Türk televizyon dizilerinde aile-çocuk iletişiminin toplumsal cinsiyet rolleri bağlamında nasıl kurgulandığını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında, özellikle; Aile-çocuk iletişimi içerisinde yer alan cinsiyete dayalı kalıp yargıların, Mekân ve zaman kullanımına ilişkin ortaya çıkan cinsiyet temelli ayrışmaların, Dil kullanımı ve duygusal destek pratiklerinde gözlemlenen farklılıkların, Çocuk karakterlerin sosyal rollerine ilişkin toplumsal cinsiyet göre nasıl temsil edildiği detaylı biçimde analiz edilmektedir.

Bu çerçevede, çalışma; Kızılıcak Şerbeti, Yalı Çapkını, Gönül Dağı, Annem Ankara ve Aile Saadeti adlı beş güncel ve yüksek izlenme oranlarına sahip Türk aile dizisini karşılaştırmalı bir yaklaşımla ele almaktadır. Seçilen diziler, temsil gücü yüksek yapımlar olmaları nedeniyle, Türkiye'de televizyon aracılığıyla yeniden üretilen toplumsal cinsiyet normlarının aile-çocuk ilişkileri üzerinden analiz edilmesine olanak sunmaktadır. Araştırma, olayları doğal bağlamı içerisinde betimlemeye ve anlamlandırmaya odaklanan tarama modeli (Büyüköztürk ve diğerleri, 2016) temelinde yapılandırılmıştır. İnceleme sürecinde nitel içerik analizi yöntemi kullanılmış ve dizilerde öne çıkan temalar sistematik biçimde analiz edilmiştir. Bu çalışma kapsamında, 2023–2025 yılları arasında yayınlanan ve geniş kitlelerce izlenen beş televizyon dizisinin ilk bölümleri (pilot bölümleri) analiz edilmiştir. Her dizinin ilk bölümü, karakter yapılarını, aile dinamiklerini ve toplumsal değer aktarımlarını temsil etme kapasitesi yüksek olduğu için tercih edilmiştir. Toplamda yaklaşık 250 dakikalık görsel içerik değerlendirilmiştir.

İçerik analizi yöntemi, yazılı ya da görsel medya ürünlerinde yer alan içeriklerin nicel ve nitel özelliklerini ortaya çıkarmayı hedefleyen sistematik bir yöntemdir (Gökçe, 2006). Araştırma kapsamında bu yöntem, toplumsal cinsiyet temsillerini

doğrudan gözlemlene imkânı sunmuş; söylem çözümlemesi ve görsel analiz teknikleriyle desteklenmiştir (Bilgin, 2006; Binark, 2021).

5.2. Evren ve Örneklem

Bu araştırmanın evreni, Türkiye'de 2020 sonrası dönemde ulusal televizyon kanallarında yayınlanmakta olan, aile temasını merkezine alan ve çocuk karakterlere düzenli olarak yer veren dramatik kurgu dizilerinden oluşturulmaktadır. Söz konusu diziler, hem geniş izleyici kitlelerine ulaşmaları hem de kültürel değerlerin yeniden üretildiği önemli görsel anlatılar olmaları nedeniyle toplumsal cinsiyet rollerinin analizinde anlamlı bir veri kaynağı oluşturmaktadır.

Araştırmanın örneklemini, amaca yönelik örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Bu yöntem çerçevesinde, araştırma sorularını en iyi yanıtlayabilecek ve temsiliyet açısından zengin içeriğe sahip olabilecek yapımlar seçilmiştir. Bu bağlamda, aşağıda belirtilen ölçütler dikkate alınarak beş televizyon dizisi örneklem kapsamına dâhil edilmiştir:

- Aile yapısını merkezine alan bir kurguya sahip olması
- Toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin örüntülerin açıkça gözlemlenebilir olması
- Çocuk karakterlerin aile içi iletişimde aktif biçimde temsil edilmesi
- Farklı sosyo-kültürel bağlamları (kentsel/kırsal, modern/muhafazakâr, geleneksel/yenilikçi) yansıtmaları
- Yüksek izlenme oranlarına ve toplumsal etki potansiyeline sahip güncel yapımlar olması

Bu kriterler doğrultusunda, Kızılıık Şerbeti, Yalı Çapkını, Gönül Dağı, Annem Ankara ve Aile Saadeti adlı beş Türk televizyon dizisi araştırma örneklemine alınmıştır.

Araştırma kapsamında her dizinin yalnızca ilk bölümü analiz edilmiştir. Bu metodolojik tercih, dizilerin kurucu yapısal unsurlarını, karakter rollerini, toplumsal cinsiyet temsillerini ve aile-çocuk iletişimi örüntülerini net biçimde ortaya koyabilme avantajına dayandırılmaktadır. İlk bölümler, dizinin ilerleyen bölümlerine temel teşkil eden nedensel kurgunun başlangıç noktasını oluşturmakta ve izleyici algısının ilk biçimlendiğı sahneleri içermektedir. Ayrıca, yalnızca ilk bölümlere odaklanması, farklı diziler arasında karşılaştırmalı ve tutarlı analizler yapılabilmesine olanak sağlamaktadır.

Söz konusu örneklem yapısı, günümüz Türk televizyon dizilerinde çocuk karakterlerin aile içindeki temsillerinin ve bu temsillerin toplumsal cinsiyet bağlamında taşıdığı anlamların sistematik biçimde değerlendirilebilmesi için uygun bir çerçeve sunmaktadır. Örnekleme yer alan dizilerin her biri, farklı sosyo-kültürel bağlamlardaki aile yapılarını ve çocuk yetiştirme pratiklerini yansıtmakta, böylece toplumsal cinsiyet rollerinin medya temsillerine ilişkin kapsamlı bir analiz yapılabilir.

5.3. Sınırlılıklar

Yalnızca dizilerin ilk bölümlerinin incelenmesi nedeniyle karakter gelişimi ve anlatıdaki dönüşümler analiz dışı bırakılmıştır. Bu durum, uzun vadeli temsil biçimlerinin incelenmesini kısıtlamaktadır. Araştırma kapsamında yalnızca aile-çocuk iletişimi ve toplumsal cinsiyet rolleri ele alınmış olup, diğer tematik eksenler (sınıf, etnik kimlik, engellilik vb.) çalışma dışında tutulmuştur. Çalışmada sadece televizyon dizileri incelenmiş olup, dijital platform yapımları,

sinema filmleri veya sosyal medya içerikleri araştırma kapsamına dâhil edilmemiştir.

5.4. Bulgular

Araştırma kapsamında elde edilen bulgular; Dizilere İlişkin Tanımlayıcı Bilgiler Tablo 1’de, Dizilerin İletişim Tarzına İlişkin Analiz Tablo 2’de, Toplumsal Cinsiyete Dayalı Rol Kalıplarının Analizi Tablo 3’te, Çocukların Cinsiyete Göre Temsili Tablo 4’te, Dil Kullanımı ve İfade Biçimleri Tablo 5’te ve Zaman ile Mekân Paylaşımı: Dizilerin İlk Bölümlerinde Cinsiyete Göre Dağılım ise Tablo 6’da sunulmuştur.

Tablo 1. Dizilere İlişkin Tanımlayıcı Bilgiler (youtube)

Dizi Adı	YouTube'da 1. bölüm Yayın Tarihi	Kanal (TV)	Resmî YouTube Kanalı	YouTube'da 1. bölüm izleme sayısı
Yalı Çapkını	23 Eylül 2022	Star TV	https://www.youtube.com/@YaliCapkiniDizi	43.775.142
Kızılıkcık Şerbeti	29 Eki 2022	Show TV	https://www.youtube.com/@kizilcikserbetidizi	22.321.523
Gönül Dağı	18 Ekim 2020	TRT 1	https://www.youtube.com/@GonulDagiTRT	14.946.116
Annem Ankara	20 Kasım 2024	Kanal D	https://www.youtube.com/@annemankarabkm	6.705.251
Aile Saadeti	16 Haziran 2025	ATV	https://www.youtube.com/@ailesaadetiatv	2.937.690

Yalı Çapkını, Kızılıkcık Şerbeti, Gönül Dağı, Annem Ankara ve Aile Saadeti adlı televizyon dizilerinin YouTube platformunda yayımlanan ilk bölümlerine ilişkin izlenme verileri Tablo 1’de, sunulmaktadır. 11 Temmuz 2025 tarihi itibarıyla elde edilen bu verilere göre, Yalı Çapkını dizisi 43,7 milyon izlenmeyle diğer yapımlardan öne çıkmaktadır. Bu izlenme oranı, dizinin izleyiciyle güçlü bir bağ kurduğunu ve ilgi çekici bir anlatı yapısına sahip olduğunu düşündürmektedir. Dizi, özellikle aile yapısı, kuşak çatışması ve geleneksel toplumsal roller

bağlamında işlediği temalarla dikkat çekmektedir. İkinci sırada yer alan Kızılık Şerbeti dizisi ise 22,3 milyon izlenmeye ulaşmıştır. Dizinin iki farklı yaşam tarzına sahip aileyi merkezine alan kurgusu, toplumsal cinsiyet rolleri, kadınların aile içerisindeki konumu ve bireysel özgürlük gibi temaları işlemesi bakımından geniş bir izleyici kitlesine hitap etmektedir. Bu tematik yapı, dizinin toplumsal cinsiyet bağlamında izleyici ilgisini çektiğini göstermektedir. Gönül Dağı, 14,9 milyon izlenme ile üçüncü sıradadır. Bu yapımda geleneksel aile değerleri, duygusal bağlar ve toplumsal dayanışma ön planda tutulmakta; böylece kırsal yaşam ve aile ilişkileri üzerine kurulu nostaljik bir anlatım tercih edilmektedir. Annem Ankara dizisi, diğer dizilere kıyasla daha yeni bir yapımla olmasına karşın 6,7 milyon izlenmeye ulaşmıştır. Dizinin adından da anlaşılacağı üzere, anne-çocuk ilişkisi üzerinden aile dinamiklerine odaklandığı ve özellikle kadın izleyici kitlesi nezdinde bir karşılık bulunduğu düşünülmektedir. Son olarak, Aile Saadeti dizisi 2,9 milyon izlenmeyle öne çıkmaktadır. Henüz çok yeni bir yayın olması nedeniyle izlenme sayısının zamanla artabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Genel olarak değerlendirildiğinde, söz konusu dizilerin izlenme oranları, aile içi iletişim, toplumsal roller ve toplumsal cinsiyet temsilleri bağlamında toplumda karşılık bulan temaları içerdiğini göstermektedir.

Tablo 2. Dizilerin İletişim tarzına ilişkin analiz

Dizi Adı	Belirgin Cinsiyet Kalıbı (kadın)	Belirgin Cinsiyet Kalıbı (erkek)
Kızılık Şerbeti	- Duygusal tepkiler (ağlama, şok, hamilelik krizi). - Aile içi çatışma ve otorite figürü - Fedakârlık	- Kabadayılık - Koruyucu rol - Geleneksel erkek figürü
Yalı Çapkını	- Duygusal çatışma, - Evlilik baskısı - Aile içi ilişkiler - Geleneksel rolle	- Otorite - Kontrol - Toplumsal statü
Gönül Dağı	- Duygusal - Şefkatli - Mesafeli	- Sert - Azimli - Mizahi - Risk alan

Annem Ankara	• Fedakârlık • Güç ve direnç • Ev işleri • Çocuk bakımı • Duygusal yük taşıyıcı	• Sorumsuzluk • Aldatma • Otoriter • Fiziksel güç
Aile Saadeti	• Rekabet • Şans • Güç • Kumar	• Duygusal bağ • Aile ilişkileri • Fedakârlık

Televizyon dizilerindeki toplumsal cinsiyet kalıplarına dayalı rollerin belirgin şekilde farklılaştığı görülmektedir. Kadın karakterler, genellikle duygusal tepkiler (ağlama, şok, fedakârlık), aile içi ilişkiler, ev işleri ve çocuk bakımı gibi geleneksel ve duygusal yük taşıyan rollerle temsil edilmektedir. Özellikle Kızılılık Şerbeti ve Annem Ankara dizilerinde kadınlar, aile içindeki fedakârlık ve duygusal sorumlulukları üstlenmektedir. Yalı Çapkını ve Gönül Dağı gibi yapımlarda ise evlilik baskısı ve şefkat temaları ön plana çıkarılmaktadır. Erkek karakterler ise genel olarak otorite, koruyucu ve kontrol edici rollerle öne çıkarılmaktadır. Kabadayılık, fiziksel güç, toplumsal statü ve risk alma gibi geleneksel erkeklik algısına dayalı kalıplar dizilerde sıkça kullanılmaktadır. Örneğin, Kızılılık Şerbeti ve Yalı Çapkını'nda erkekler ailede otorite figürü olarak yer almaktadır. Gönül Dağı ve Annem Ankara'da ise sertlik ve fiziksel güçle karakterize edilmektedir.

Bu veriler, dizilerde kadın ve erkeğe yüklenen rollerin toplumdaki cinsiyet normlarını pekiştirdiğini göstermektedir. Akçalı ve İnceoğlu (2018: 47) tarafından da belirtildiği gibi, kadınlar duygusal ve kibar rollerle karşımıza çıkarken, kabalık, rekabetçilik ve dışadönüklük gibi özellikler erkeklere atfedilmektedir. Ancak, Aile Saadeti gibi bazı yapımlarda erkek karakterlerin duygusal bağ ve fedakârlık gibi alışılmadık yönlerinin de sunulduğu gözlemlenmektedir. Genel olarak, dizilerdeki bu temsiller, toplumsal cinsiyet rollerinin yeniden üretiminde önemli bir rol oynamaktadır.

Tablo 3. Toplumsal Cinsiyete Dayalı Rol Kalıplarının Analizi

Dizi Adı	Aile Yapısı	Kız Çocuk Roller	Erkek Çocuk Roller	Temel Çatışma	Dikkat Çeken Diyalog
Kızılıkcık Şerbeti	Geleneksel ve modern Geniş Aile	• Duygusal dengeleyici • Aile birliğinin koruyucusu • Ev içi sorumluluklar	• Aile işinin devamı • Dış ilişkilerden sorumlu	Modern vs Geleneksel değerler	"Dayanamadım, vurdum " (şiddet)
Yalı Çapkını	Varlıklı geniş Aile, Çekirdek aile	• Sosyal statü aracı • Görgü kuralları taşıyıcısı	• Mirasın tek varisi • Aile şirketinin temsilcisi	Kuşak çatışması	"Bu kız başımıza kalmadan hemen evlenecek." (otorite)
Gönül Dağı	Dayanışmacı Aile Geleneksel geniş aile Çekirdek aile	• Ev işleri • Kardeş bakıcısı	• ailenin geçim yükü • Aile reisi	Gelenek ve modernite	"Sen koskoca belediye başkanının kızı" (reddetme)
Annem Ankara	Parçalanmış aile ve çok kuşaklı yaşam	• kız çocuk olmayışı (umut)	• Erken yetişkin rolü • duygusal çöküş • Masumiyet	Toplumsal sınıf ve baba – oğul çatışması	"Artık çocuk olmak istiyorum!" (Erken yetişkinliğin yıkıcı etkisi)
Aile Saadeti	Geleneksel, modern ve parçalanmış aile	• Fedakârlık • Duygusal bağ • Modern genç kadın • Aile ile çalışma	• Risk alma • İntikam	Geleneksel ve modern çatışması	"İnsan elindekinin kıymetini her şeyi kaybettiğinde anlarımış." (pişmanlık)

Televizyon dizileri, toplumsal yapıların ve kültürel değerlerin yansıtıldığı önemli kültürel metinler olarak işlev görmektedir. Özellikle aile teması etrafında şekillenen bu anlatılar, toplumsal cinsiyet rollerinin, kuşak çatışmalarının ve kültürel normların görünür kılındığı bir alan sunmaktadır. Kızılıkcık Şerbeti dizisi, geleneksel ve modern değerlerin çatıştığı geniş aile yapısını merkeze

almaktadır. Dizide kız çocuklar, ev içi sorumluluklar üstlenen, duygusal dengeyi sağlayan ve aile birliğini koruyan karakterler olarak temsil edilmektedir. Buna karşılık, erkek çocuklar dış ilişkilerde aktif olan, aile işini sürdüren ve karar verici figürler olarak kurgulanmaktadır. Bu ayrım, toplumsal cinsiyete dayalı iş bölümünün yeniden üretildiğini göstermektedir. Ayrıca, "Dayanamadım, vurdum" şeklindeki diyalog, ataerkil yapı içinde şiddetin bir ifade biçimi olarak normalleştirildiğine işaret etmektedir. Yalı Çapkını dizisi, geleneksel ve otoriter bir aile yapısını hem geniş hem de çekirdek aile modelleri üzerinden ele almaktadır. Kız çocuk karakter, sosyal statü aracı ve görgü kurallarının taşıyıcısı olarak işlev görürken; erkek çocuk, mirasın tek varisi ve aile şirketinin temsilcisi olarak sunulmaktadır. Bu temsil biçimi, kadının toplumda bir "görüntü" ve "namus" unsuru olarak kodlandığını, erkeğin ise soyun devamı ve otoritenin taşıyıcısı olarak konumlandırıldığını ortaya koymaktadır. "Bu kız başımıza kalmadan hemen evlenecek" şeklindeki diyalog, kadının evlilik yoluyla "yük olmaktan çıkarılması" gerektiği düşüncesini yansıtmaktadır ve ataerkil normları pekiştirmektedir. Gönül Dağı dizisinde, kız çocukları ev işleri ve kardeş bakımı gibi geleneksel kadın rollerine sıkıştırılmışken; erkek çocuklar, ailenin geçim yükünü taşıyan ve aile reisi pozisyonuna itilen figürler olarak temsil edilmektedir. "Sen koskoca belediye başkanının kızısın!" ifadesi, bireyin davranışlarının aile kimliği ve statüsü üzerinden yargılandığını göstermektedir. Annem Ankara'da, kız çocuğunun fiziksel olarak bulunmayışı, eksiklik ve umut unsuru olarak anlamlandırılmaktadır. Erkek çocuk ise erken yaşta yetişkin rollerini üstlenmek zorunda kalmakta, masumiyetin kaybı ve duygusal çöküş karakterin gelişimini etkilemektedir. Aile Saadeti dizisinde ise kız çocuk rolleri çok yönlüdür; hem fedakâr ve duygusal bağ kuran hem de modern, çalışan ve bağımsız kadın karakterler olarak temsil edilmektedir. Erkek çocuklar ise risk alan, zaman zaman intikam peşinde koşan dinamik figürler olarak kurgulanmaktadır. Analiz edilen dizilerde, kız çocuklar daha çok içe dönük,

koruyucu ve duygusal sorumluluk taşıyan figürler olarak; erkek çocuklar ise dışa dönük, karar verici ve ekonomik yükümlülük üstlenen karakterler olarak temsil edilmektedir. Bu temsiller, toplumsal cinsiyet rollerinin medya aracılığıyla nasıl yeniden üretildiğini açıkça ortaya koymaktadır. Ayrıca, modernlik ile gelenek, bireysellik ile kolektif değerler, kuşak çatışmaları ve sınıfsal konumlar gibi temalar, aile içi ilişkilerin merkezine yerleştirilmektedir. Dikkat çeken diyaloglar ise bu yapıların bireyler üzerindeki etkisini dramatik bir şekilde yansıtmakta, hem toplumsal eleştiri hem de duygusal bağ kurma aracı olarak işlev görmektedir. Türk televizyon dizileri, sadece eğlence aracı olarak değil, aynı zamanda toplumsal yapıyı yansıtan, yeniden üreten ve tartışmaya açan kültürel metinler olarak değerlendirilmektedir. Bu bağlamda, Gürer & Gürer (2020) ve Akçalı & İnceoğlu (2018) gibi akademik çalışmaların bulguları, dizilerdeki toplumsal cinsiyet rollerinin inşası hakkında önemli paralellikler sunmaktadır. Akademik araştırmalar, kadın karakterlerin genellikle fedakâr ve cefakâr anne rolleriyle betimlendiğini ve ev işlerinden sorumlu eş veya anne figürleri olarak konumlandırıldığını göstermektedir. Buna karşın erkek karakterler, otorite, güç ve dış dünya ile ilişkilendirilmiş; karar verici mekanizmalarda yer alan, iktidar sahibi ve ekonomik olarak bağımsız bireyler şeklinde temsil edilmiştir. Bu bulgular, televizyon dizilerinin toplumsal cinsiyet normlarını nasıl yeniden ürettiğini açıkça ortaya koymaktadır.

Tablo 4. Çocukların Cinsiyete Göre Temsili

Dizi Adı	Kız Çocuk Temsil Özellikleri	Erkek Çocuk Temsil Özellikleri	Kostüm ve Aksesuar Kodları
Kızılıcak Şerbeti	- Duygusal arabulucu - Aile içi iletişim köprüsü - Mutfak aktivitesi	Aile işlerinde "babasının yanı"	Kız: Pastel tonlar, Erkek: Resmi kıyafetler
Yalı Çapkını	- Duygusal derinlik - İç çatışma	- Otorite - Kontrol dili	Kız: gelinlik, çanta Erkek: Klasik takım elbise, resmi
Gönül Dağı	- Duygusal bağlantı - Geleneksel roller	Macera ve özgürlük	Kız: etek, yazma, Erkek: tişört, şalvar, işçi

		• Duyguları gizleme • Ekonomik yükümlülük	tulum
Annem Ankara	• Sosyal statü • Umut ("<i>İster misin bu defa bir kızın olsun?</i>")	• Erken yetişkinlik • Duygusal çökme • Mağdur	Kız: çalışma eldiveni, kıyafetler (yıpranmış) Erkek: okul forması (kirli)
Aile Saadeti	• Duygusal, fedakâr • Güçlü, kırılğan	• Risk alan, • Geleneksel roller • Sorgulayan	Kız: Üniforma, crop, şal, bol etek Erkek: ceket (koyu renk ve deri), önlük

Türk televizyon dizileri, toplumsal değerlerin ve kültürel normların yeniden üretildiği önemli anlatısal alanlar olarak işlev görmektedir. Bu bağlamda çocuk karakterlerin temsili, toplumsal cinsiyet rollerinin inşasını ve pekiştirilmesini açıkça ortaya koymaktadır. Temsiller, yalnızca sözlü anlatımla sınırlı kalmayıp, kostüm, renk paleti, aksesuar ve mekân kullanımı gibi görsel kodlarla desteklenmektedir. Kızılık Şerbeti dizisinde kız çocukları, duygusal alanlar ve mutfak gibi geleneksel kadın mekânları ile ilişkilendirilmektedir. Bu görsel temsil, kadının ev içindeki sorumluluk üstlenen figür olarak sunulmasını pekiştirmektedir. Erkek çocuk karakterler ise "babasının yanı" ifadesiyle aile işlerinin devamında aktif bir rol üstlenmektedir. Kız çocuklarının pastel tonlarda giydirilmesi duygusal yumuşaklık ve masumiyet çağrıştırırken, erkek çocukların resmi kıyafetleri olgunluk ve sorumluluk duygusunu yansıtmaktadır. Yalı Çapkını dizisinde kız çocukları, içsel çatışmalar yaşayan ve duygusal derinliği olan bireyler olarak tasvir edilmektedir. Gelinlik gibi kostümler, kız karakterlerin evlenmeye hazır nesneler olarak sunulmasına işaret etmektedir. Erkek çocuklar ise güçlü ve otoriter figürler olarak temsil edilmektedir. Klasik takım elbise giysileri, erkek çocuklarının geleneksel erkeklik normlarına uygun bir şekilde konumlandırılmasını sağlamaktadır. Gönül Dağı dizisinde ise kız çocukları, geleneksel rolleri benimseyen ve duygusal bağları kuvvetli bireyler olarak gösterilmektedir. Erkek çocuklar ise macera ve özgürlük temaları ile

ilişkilendirilen karakterler olarak, fiziksel emeği ve kırsal yaşamı simgeleyen giysilerle temsil edilmektedir. İncelenen dizilerde, kız çocukları duygusal alan ve bakım emeği ile ilişkilendirilirken, erkek çocukları güç, otorite ve dış dünya ile bağ kurma gibi alanlarla konumlandırılmaktadır. Güner & Güner'in (2020: 649) çalışmasında da belirtildiği üzere, kadın karakterler genelde anaç, fedakâr, ailesi için mücadeleci, kocalarına bağlı olarak betimlenmektedir. Kariyer sahibi olsalar dahi gerekli donanımına sahip olmadıkları ve iş yaşamına dair zihinsel beceriler taşımadıkları belirlenmiştir. Bu durum, kostüm ve aksesuarlar aracılığıyla, karakterlerin sosyal konumlarının ve toplumsal cinsiyet normlarının sembolik taşıyıcıları olarak işlev gördüğünü ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, Türk televizyon dizileri, toplumsal cinsiyet rollerinin yeniden üretildiği ve kültürel kodların aktarıldığı görsel metinler olarak önemli bir rol üstlenmektedir.

Tablo 5. Dil Kullanımı ve İfade Biçimleri

Dizi Adı	Kız Çocuklara Yönelik Dil	Erkek Çocuklara Yönelik Dil	Hitap Şekilleri
Kızılık Şerbeti	- Duygusal ("Canım kızım") - Sorumluluk vurgulu	- Hedef odaklı - Otoriter	Kız: sevgi sözcüklü Erkek: Unvanlı (Bey, Efendi)
Yalı Çapkını	- Duygusal ve koruyucu dil - Uysallık Çağrısı	- Statü ve gurur ifadesi - Otoriter (kararım kesindir)	Kız: sevgi sözcüğü (kızım, prensesim) Erkek: saygı ve statü bazlı (bey, ağa)
Gönül Dağı	- Sevgi dolu (prens) - Geleneksel roller - Uyarıcı (karşıma çıkma)	- Cesaretlendirici - Disiplin (öfkene yenilme) - Ekonomik sorumluluk	Kız: sevgi ve küçültme ifadeleri Erkek: sert, doğrudan ve lakaplı
Annem Ankara	- Sınırlı ve dolaylı (tek kız çocuk karakter) - Kırılğan	- Doğrudan ve yüksek beklentili - Fiziksel ve maddi vurgu	Kız: şefkatli, mesafeli, koruyucu, resmi Erkek: sert, baskıcı, otoriter
Aile Saadeti	- Duygusal ve koruyucu - Ahlaki	- Sert ve yönlendirici - Risk ve rekabet vurgulu	Kız: sevgi ve küçültme Erkek: statü, güç ve lakap

Türk televizyon dizileri, toplumsal cinsiyet rollerinin inşasını dilsel yapılar aracılığıyla sergilemektedir. Söylem analizi, çocuk karakterlere yönelik dil kullanımının duygusal ve otorite ilişkilerini nasıl belirlediğini ortaya koymaktadır. Kızılıkcık Şerbeti dizisinde, kız çocuklarına yönelik dilsel yapı duygusal ve sorumluluk yüklü bir nitelik taşımaktadır. "Canım kızım" gibi ifadelerle, kız çocuklarının ev içi ve ilişkisel sorumluluklarla biçimlendirilmesine zemin hazırlanmaktadır. Bu söylem, kız çocuklarının "duygusal yükleyici" ve "huzur sağlayıcı" rollerinin meşrulaştırılmasına hizmet etmektedir. Erkek çocuklarına yönelik söylem ise daha çok hedef odaklı ve otoriterdir. "Bey" gibi unvanların kullanımı, erkek çocuklarının güç ve statü ile ilişkilendirildiğini göstermektedir. Yalı Çapkını dizisinde, kız çocuklarına yönelik dilsel yapı koruyucu ve uysallık çağrısı içeren ifadelerle şekillenmektedir. "Prensesim" gibi sevgi sözcükleri, bu karakterlerin edilgen konumlarını pekiştirmektedir. Erkek çocuklarına yönelik dil ise statü ve güç odaklıdır; "Kararım kesindir" gibi mutlak otoriteyi yansıtan ifadelerle, erkek çocuklarının toplumsal konumları belirlenmektedir. Gönül Dağı dizisinde, dilsel yapı geleneksel temeller üzerine inşa edilmektedir. Kız çocuklarına yönelik hitaplarda sevgi dolu ifadelerin yanı sıra, davranışlarını sınırlandırmaya yönelik uyarıcı ifadeler de kullanılmaktadır. Erkek çocuklarına yönelik dil ise cesaretlendirici ve ekonomik sorumluluğu vurgulayan bir nitelik taşımaktadır. Annem Ankara dizisinde, kız çocuklarına yönelik söylem şefkatli ancak resmiyeti yansıtan bir karakter taşımaktadır. Erkek çocuklarına yönelik dil ise beklenti dolu ve doğrudan bir özellik sergilemektedir. Bu dizilerdeki dilsel farklılıklar, toplumsal cinsiyet rollerinin inşasında ve yeniden üretiminde dilin önemli bir işlev üstlendiğini göstermektedir.

Bu dizilerdeki dilsel farklılıklar, toplumsal cinsiyet rollerinin inşasında ve yeniden üretiminde dilin kritik bir rol oynadığını göstermektedir (Aktaş, 2020).

Tablo 6. Zaman ve Mekân Paylaşımı: Dizilerin İlk Bölümlerinde Cinsiyete Göre Dağılım

Dizi Adı	Kız Çocuk Mekân Kullanımı	Erkek Çocuk Mekân Kullanımı	Ortak Zaman Paylaşımı	Cinsiyete Özgü Aktiviteler
Kızılıkcık Şerbeti	• Ev içi (mutfak/oda) • 4 ev içi aktivite	• Ofis/okul • Dış mekân sahnesi	Aile yemekleri salon sohbetleri	Kız: yemek/çay hazırlama Erkek: iş görüşmesi
Yalı Çapkını	• Ev içi mekânlar (oda, mutfak, hamam) • Kaçış alanları (balkon, pencere)	• Kamusal ve özgür alan (sokak, kahvehane, divan)	Aile yemekleri Nikâh törenleri Kriz anları	Kız: misafir ağırlama, bekleme, ikram Erkek: resmi işler, spor, finansal işler
Gönül Dağı	• Ev içi mekânlar (mutfak, salon) - Sosyal alanlar (okul, sokak, elma bahçeleri)	• Açık alanlar (tarla, sokak, tren yolu) • Diğer alanlar (atölye, tamirhane)	Düğün, bayram, cenaze, tarla çalışmaları	Kız: düğün hazırlığı, yemek yapma ve el işleri Erkek: motor tamiri, uçak yapımı, sokak kavgaları
Annem Ankara	• Okul, sınıf • Lüks mekanlar (dolaylı)	• Ev • Okul, • Ekmek bayı, • Sokak	Yemek, okul ev rutinleri	Kız: (yok) Erkek: kardeş bakımı, fiziksel emek
Aile Saadeti	• Ev içi (mutfak, hasta bakım ve çocuk odası) • Okul • Kütüphane • Kuaför	• Sokak • Park, • Spor Alanları	Yemek, aile ziyaretleri, sosyal alanlar	Kız: yemek yapma, kardeş bakımı, el işi, günlük tuma Erkek: tamir, elektronik alet uğraşı, sokak oyunları

Türk televizyon dizilerinde, karakterlerin kimlik inşası söylemsel düzeyin ötesinde, mekânsal konumlandırmalar ve günlük aktiviteler aracılığıyla gerçekleştirilmektedir. Bu bağlamda, mekânlar toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini pekiştiren bir araç olarak kullanılmaktadır. Kızılıkcık Şerbeti dizisinde, kız çocuk karakterler mutfak ve odalar gibi ev içi mekânlarda konumlandırılmakta; bu alanlarda çay hazırlama ve yemek yapma gibi geleneksel kadın rolleri icra edilmektedir. Buna karşılık, erkek çocuk karakterler ofis ve dış mekânlar gibi kamusal alanlarda yer almakta ve üretken, aktif roller üstlenmektedir. Yalı

Çapkını dizisinde benzer bir mekânsal ayırım gözlemlenmektedir. Kız çocuk karakterler oda, mutfak gibi mahrem alanlarda temsil edilirken, erkek karakterler sokak ve kahvehane gibi erkek egemen kamusal mekânlarda bulunmaktadır. Bu mekânlarda kız çocukları misafir ağırlama gibi edilgen faaliyetlerde yer alırken, erkek çocukları karar alma gibi aktif roller üstlenmektedir. Gönül Dağı dizisinde, kız çocuk karakterler ev içi rollerinin yanı sıra okul ve bahçe gibi sosyal alanlarda konumlandırılrsa da, bu alanlar dahi bakım ve duygusal sorumluluklarla ilişkilendirilmektedir. Erkek çocuk karakterler ise atölye ve tamirhane gibi üretim ve hareketliliğe dayalı mekânlarda temsil edilmektedir. Annem Ankara dizisinde, kız çocuk karakterlerin mekânsal temsili oldukça sınırlıdır; okul ve lüks mekânlar dışında görünürlükleri düşüktür. Erkek çocuk karakterler ise ev, okul ve sokak gibi günlük yaşamın fiziksel ve toplumsal yükünü taşıyan alanlarda konumlandırılmaktadır.

Kadınlık ve erkeklik, aralarında geçişliliğe izin verilmeyen, katı biçimde tanımlanmış duygusal özellikler ve toplumsal roller çerçevesinde kurgulanmakta; bu normatif çerçevenin dışında kalan karakterlere ise ana ya da yan rollerde yer verilmemektedir (Akçalı ve İnceoğlu, 2020). Bu analizler, televizyon dizilerinde mekânın, toplumsal cinsiyet temsillerinin inşasında belirleyici bir unsur olarak işlev gördüğünü ortaya koymaktadır. İncelenen örneklerde, kız çocukları daha çok ev içi, bakım odaklı ve duygusal sorumluluklarla özdeşleştirilen mekânlarla ilişkilendirilirken; erkek çocukları ise kamusal, üretken ve hareket serbestisi tanıyan alanlarda konumlandırılmaktadır. Bu mekânsal yerleştirmeler, toplumsal cinsiyet rollerinin çocukluk çağından itibaren içselleştirilmesini ve kültürel olarak yeniden üretilmesini sağlamaktadır.

6. TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışmanın bulguları, Türk televizyon dizilerinde aile içi iletişim dinamiklerinin toplumsal cinsiyet rolleri bağlamında belirgin bir şekilde kurgulandığını ortaya koymaktadır. Elde edilen sonuçlar, medyanın toplumsal cinsiyetin sosyalizasyon sürecindeki merkezi rolünü güçlü bir şekilde desteklemektedir. Bu bulgular, alanyazındaki diğer çalışmalarla önemli paralellikler sergilemektedir. Mekânsal ayrışma konusunda elde edilen sonuçlar, Bora (2005)'nin toplumsal cinsiyet ve mekân ilişkisine dair tespitleriyle örtüşmektedir. Dizilerde kız çocukların mutfak ve özel alanlarla, erkek çocukların ise sokak ve kamusal alanlarla özdeşleştirilmesi, toplumsal cinsiyetin mekânlar üzerinden nasıl inşa edildiğine dair bir gösterge olarak değerlendirilmektedir. Bu durum, West ve Zimmerman (1987)'in "doing gender" kavramıyla da açıklanabilmektedir. Zira iletişim süreçlerindeki bu mikro pratikler, çocukların cinsiyet kimliklerinin erken yaşlarda şekillenmesinde kritik bir rol oynamaktadır. Ayrıca, bu mekânsal ayrışma, Bourdieu (1998)'nün toplumsal cinsiyetin fiziksel mekânlar aracılığıyla da yeniden üretildiğine dair teorisiyle derinlemesine örtüşmektedir.

Dil kullanımındaki farklılıklar ("canım kızım" vs. "ağa" gibi hitap biçimleri), Lakoff (1975)'un dilin toplumsal cinsiyet üzerindeki belirleyici etkisine dair çalışmalarını çağrıştırmaktadır. Aktaş (2020)'in de belirttiği gibi, bu dilsel farklılıklar, toplumsal cinsiyet rollerinin inşasında ve yeniden üretiminde dilin kritik bir rol oynadığını göstermektedir. Bu dilsel pratikler, toplumsal cinsiyetin sembolik şiddet yoluyla nasıl yeniden üretildiğini somutlaştırmaktadır. Akçalı ve İnceoğlu (2020)'nin ifade ettiği gibi, kadınlık ve erkeklik, katı tanımlanmış duygusal özellikler ve roller çerçevesinde kurgulanmaktadır. Çalışmanın bulguları, Gürer ve Gürer (2020) ve Akçalı ve İnceoğlu (2018) gibi akademik çalışmaların tespitleriyle uyum içerisindedir. Bu çalışmalara göre, kadın karakterler genellikle fedakâr anne rolleriyle betimlenmekte, ev işlerinden sorumlu eş veya anne

figürleri olarak konumlandırılmaktadır. Erkek karakterler ise otorite, güç ve ekonomik bağımsızlık gibi özelliklerle ilişkilendirilmektedir. Bu durum, televizyon dizilerinin geleneksel cinsiyet kalıplarını yeniden üretmedeki güçlü rolünü doğrulamaktadır. Ancak, bazı dizilerde erkek karakterlerin duygusal bağ ve fedakârlık gibi alışılmadık yönlerinin sunulması gibi olumlu değişimlere de işaret edilmektedir. Medya üreticilerinin bu konuda daha duyarlı bir yaklaşım sergilemesi, daha kapsayıcı ve dönüştürücü temsillerin ortaya çıkmasını sağlayabilir. Ayrıca, izleyicilerin medya içeriklerini eleştirel bir bakış açısıyla değerlendirme becerilerini geliştirecek medya okuryazarlığı eğitimlerinin önemi de vurgulanmaktadır. Toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasında medyanın dönüştürücü gücünün farkında olmak, gelecek akademik çalışmalar ve toplumsal inisiyatifler için önemli bir hedef olarak belirlenmelidir.

Çıkar Çatışması Bildirimi:

Bu makalenin araştırılması, yazarlığı ve / veya yayınlanmasına ilişkin herhangi bir potansiyel çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Destek/Finansman Bilgileri:

Bu makalenin araştırılması, yazarlığı ve / veya yayınlanması için herhangi bir finansal destek alınmamıştır.

Etik Kurul Kararı:

Bu çalışma kapsamında yalnızca herkese açık olan YouTube videoları üzerinden içerik analizi gerçekleştirilmiştir. Araştırmada herhangi bir birey ile doğrudan temas kurulmamış, anket, mülakat veya deneysel bir uygulama yapılmamıştır. Kullanılan veriler kamusal alanda serbestçe erişilebilen dijital içeriklerden oluşmaktadır. Bu nedenle, araştırma etik kurul onayı gerektirmemektedir.

KAYNAKÇA

- Akçalı, E., & inceoğlu, İ. (2018). "Televizyon Dizilerinde Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Araştırması", *tüsiad-t*, 03–591.
- Akçalı, E., & inceoğlu, İ. (2020). "Kadınlık ve Erkekliğin Değişmeyen Halleri: Televizyon Dizilerinde Toplumsal Cinsiyet". *Fe Dergi*, 12(2), 161-173.
- Akkaş, İ. (2024). "Cinsiyet ve Toplumsal Cinsiyet Kavramları Çerçevesinde Ortaya Çıkan Toplumsal Cinsiyet Ayrımcılığı". *EKEV Akademi Dergisi*, (ICOAEF Özel Sayı), 97-118.
- Aktaş, G. (2020). "Toplumsal Cinsiyet Rollerinin Televizyon Dizilerine Yansıması Üzerine Sosyolojik Bir Değerlendirme". *Sosyolojik Bağlam Dergisi*, 1(1), 1-12.
- Baran, G. (2012). *Davranış Bilimleri*. Siyasal Kitabevi.
- Başak, S. (2013). Toplumsal cinsiyet. *Sosyolojiye giriş* (İhsan Çapcıoğlu & Hayati Beşirli, Eds.), Ankara: Grafiker Yayınları.
- Bhasin, K. (2003). *Toplumsal Cinsiyet 'Bize Yüklenen Roller'* (A. K. Ay, Çev.). Liseli Kivılcım Eğitim Broşürleri.
- Bilgin, N. (2006). *Sosyal Bilimlerde İçerik Analizi: Teknikler ve Örnekler Çalışmalar*. Siyasal Kitabevi.
- Binark, M. (2021). *Yeni medya çalışmalarında araştırma yöntem ve teknikleri*. Ayrıntı Yayınları.
- Bora, A. (2005). *Kadınların sınıfı: Ücretli ev emeği ve kadın öznelliğinin inşası*. İletişim Yayınları.

- Bourdieu, P. (1998). *Masculine Domination*. Stanford University Press.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2016). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Pegem Akademi.
- Çağdaş, A. (2003). *Anne-baba-çocuk iletişimi*. Eğitim Yayınevi.
- Dökmen, Z. Y. (2015). *Toplumsal Cinsiyet*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Ersöz, G. (2016). *Toplumsal Cinsiyet Sosyolojisi*. Ankara. Anı Yayıncılık.
- Evrin, S. (1972). *Şahsiyet Alanında Psikososyolojik Bir Kavram Olarak Rol Sorununa Giriş*. İstanbul, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi.
- Gökçe, O. (2006). *İçerik Analizi: Kuramsal ve Pratik Bilgiler*. Siyasal Kitabevi.
- Gürer, S. Z. V., & Gürer, M. (2020). "Toplumsal Cinsiyet Rollerini Bağlamında Türkiye'deki Televizyon Dizilerinde Sunulan Kadın Stereotipi". *Alanya akademik bakış*, 4(3), 631-650.
- Koerner, A. F., & Fitzpatrick, M. A. (2002). "Toward a theory of family communication". *Communication theory*, 12(1), 70-91.
- Lakoff, R. (1975). *Language and Woman's Place*. Harper & Row.
- Pankalla, O., & Pankalla, A. (2023). "Dysfunctions of family communication as an object of incrimination under the Criminal Code". *Kwartalnik Naukowy Fides et Ratio*, 54(2), 58-64.
- Segal, E. S. (2003). *Encyclopedia of Sex and Gender: Men and Women in the World's Cultures*, "Cultural Constructions of Gender", (Edited by Carol

- R. Ember & Melvin Ember), I: Topics and Cultures A–K. Kluwer Academic/Plenum Publishers.
- Tan, M. (1979). *Kadın: Ekonomik Yaşamı ve Eğitimi*. Türkiye İş Bankası Yayınları.
- Turhanoglu, F. A. (2019). *Toplumsal cinsiyet sosyolojisine giriş*. Eskişehir, Anadolu Üniversitesi Toplumsal Cinsiyet Sosyolojisi.
- Uluocak, Ş., Gökulu, G., Bilir, O., Karacık, E., Özbay, D. (2014). *Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği ve Kadına Yönelik Şiddet*. Paradigma Akademi Yayınları.
- Vatandaş, C. (2007). “Toplumsal Cinsiyet ve Cinsiyet Rollerinin Algılanışı”. *Journal of Sociological Studies*, 35, 29-56.
- West, C.,& Zimmerman, D. H. (1987). “Doing gender”. *Gender & Society*, 1(2), 125-151.
- Yaman, N. S (2021) *Kişilerarası İletişimin Temeli Aile İçi İletişim Dengeleri: “Covid-19 Sürecinde Lise Giriş Sınavına Hazırlanan Ortaokul Son Sınıf Öğrencilerinin Aileleriyle Yaşadıkları İletişim Örüntüleri ve Çatışmaları Üzerine Bir İnceleme”*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

In today's society, television has become more than just a source of entertainment; it has become an important socialization tool through which individuals learn social values and roles. Turkish television series, in particular, play a critical role in the reproduction of social norms due to their capacity to reach large audiences and being an indispensable part of daily life. This study

aims to comprehensively examine how family-child communication is constructed based on gender roles in Turkish television series. Within the scope of the study, the first episodes of *Kızılık Şerbeti*, *Yalı Çapkını*, *Gönül Dağı*, *Annem* Ankara and *Aile Saadeti* were analyzed in detail through qualitative content analysis. The main objective is to reveal certain gendered patterns in the communication styles, use of space, language and representation in these series and to emphasize the social effects of these patterns. With this analysis, it is aimed to show the power of the media in the construction of social roles with concrete examples. Communication within the family plays a central role in children's identity development, formation of their sense of self and learning their social roles. While democratic and supportive family attitudes enable children to grow up as self-confident, independent and egalitarian individuals, overly authoritarian, protective or traditional attitudes can reinforce existing role patterns. In this context, television series play a crucial role in family communication dynamics.

Method

This study was conducted through qualitative content analysis. The textual and visual data in the first episodes of the selected series were systematically analyzed and hidden patterns were revealed by extracting in-depth meanings. The analysis process was structured around the following main themes:

- Communication Styles: Verbal and non-verbal communication styles, including the quality of language, tone of voice, forms of address and expectations used by parents and other adults towards boys and girls in the series were analyzed in detail.
- Use of Space: In which spaces (domestic, kitchen, nursery, street, school, workplace, etc.) girls and boys are represented more in the TV series and the relationship between these spaces and roles were analyzed.
- Emotional Support Mechanisms: It was analyzed how emotional support mechanisms such as physical contact (hugging, kissing), praise, encouragement, criticism and guidance differ among children.
- Representation of Social Roles: The representation of girls' domestic responsibilities (cooking, cleaning, sibling care), emotional stabilizing roles and future expectations of being a mother/wife, and the representation of boys' maintenance of the family business, external relations, economic responsibilities and power-oriented roles were determined.

Findings

As a result of the detailed analysis, it was observed that most of the TV series analyzed have a structure that reproduces the traditional gender roles ingrained in Turkish society.

- Differences in Communication Styles: In the TV series, it was found that the use of language towards girls was generally emotional, protective and emphasized responsibility. For example, expressions such as "My dear daughter", "You prepare the dinner", "Take care of your brother" are frequently used. These expressions reinforce the representation of girls as individuals who strengthen emotional bonds and assume domestic responsibilities. On the other hand, it has been observed that the language used towards boys is more authoritarian, performance-oriented and contains expectations for the future. Expressions such as "You will be a man", "You must be successful at school", "You will be in charge of things" allow boys to be represented as strong, successful and struggling figures in the outside world.

- Use and Segregation of Space: Space representations in the series also have a structure that reinforces gender roles. While girls are usually represented in closed and private spaces such as kitchens, children's rooms and living rooms, boys are more often in public spaces such as streets, schools, workplaces and coffee houses. This shows that girls are identified with domestic life and constructed as isolated from the outside world. Boys, on the other hand, are more likely to be in public spaces and to be exposed to the outside world.

- Emotional Support Mechanisms: Significant differences were also observed in terms of emotional support mechanisms. While girls are given more physical contact (hugging, kissing) and emotional sharing space by their parents, communication towards boys is generally less emotional and more structured with messages of dominance and resilience such as "you have to be strong" and "boys do not cry". This situation gives an implicit message that boys should suppress their emotions and take a tougher stance against the outside world.

- Representation of Social Roles: The representation of social roles is one of the areas where stereotypes are most evident. While girls are associated with housework (cooking, cleaning), sibling care and emotional stabilizing roles within the family, boys are emphasized with roles such as maintaining the family business, taking an active role in external relations, assuming economic responsibilities and being the "head" of the family. These representations reproduce the traditional division of labor and expectations in society through TV series.

Evaluation and Conclusion

This study reveals with concrete data how family-child communication in Turkish television series reproduces gender roles. Given the influence of media in shaping social norms and socialization of individuals, it is concluded that the dissemination of more inclusive representations is critical for social transformation and equality. Family communication in the series was found to play an important role in reinforcing and reproducing traditional stereotypes. In general, TV series such as *Kızılıcak Şerbeti*, *Yalı Çapkını*, *Gönül Dağı*, *Annem Ankara* and *Aile Saadeti* assume a function that reinforces and reproduces traditional gender roles. However, in some series such as *Annem Ankara* and *Aile Saadeti*, traces of more modern and inclusive representations were partially observed. This suggests that media content can be constructed in a way that is more compatible with gender equality and modern values.